

P R E S - S E R V I S

NOVINSKO-IZDAVACKO PREDUZECE SAVEZA

NOVINARA JUGOSLAVIJE

PRESS PUBLISHING ENTERPRISE OF THE FEDERATION

OF YUGOSLAV JOURNALISTS

BEOGRAD — Knez Mihajlova 2/X — Pošt. fah 842

Tel.

621-578

Cek. račun 101-11/1-804

Current Account with

Yugoslav National Bank

SLUZBA DOKUMENTACIJE

CLIPPING SERVICE

Isečak iz lista
Newspaper cutting

В Е Ч Е Р

Скопје

14. X. 1965

културен размерник

СРЕДБИ СО
УМЕТНИЦИГНЕВНА, ШАРМАНТНА
СЛИКАРКА ОД ЊУЈОРК

„Лутето не очекуваат жена да може да биде добар и сериозен уметник, но мене ме прифатија така и така остана“

Сара Шерман, ценета американска сликарка од руско потекло, влегува чекана во фоајето на гранд хотел „Скопје“ и отворајќи ја пријатната конверзација со незадржани комплименти за сликарството на Глигор Чемерски, се претставува како одличен познавач на ликовните прилики во САД.

Довечера, во организација на Музејот на современата уметност а со помош на галеријата Пенелопе од Рим, таа ќе ѝ презентира на скопската ликовна публика самостојна изложба слики за кои ми рекоа дека се поклони со „морничавост, гротескност покриена со чудна нежност и чувствителност својствена само на жена“.

Говори за себе и за приликите во американскиот ликовен живот брзо, час на италијански час на англиски, не штедејќи се. Ја прашувам на кој правец, ако така може да се каже, од американското сликарство му припаѓа и та почнува од XIX век, скицирајќи ги теменденциите во тамошното сликарство од тогаш па до денес.

Се апстрактира од повеќето струи и вели дека во САД, како неа, постои пополема група сликари која е интроспективно ангажирана на врз определени, лични проблеми кои им се заеднички на многу луѓе.

— Мојата критика на општеството е лична; ако бев политичар или социолог не ќе се изразував толку отворено. Тоа можеби доаѓа од татку што ние знаеме што не сакаме а не знаеме што сакаме — вели таа.

„РЕНТАБИЛНА
И ЧИСТА“
УМЕТНОСТ

Говорејќи за приликите во САД таа вели дека музички творби се лансираат само тогаш кога се очекува дека ќе бидат профитоносни. Исто важи и за сликарството. Во САД не постои државна институција за култура па на пример, презентирањето на американското сликарство на биеналето во Венеција (и на други места) му се препушта на ординарни трговци коминатата година во квартет, определуваат кои американски сликари ќе му се сејираат на светот.

Во 400 љујоршки галерии неделно се отвораат деведесетина изложби со кои се бават само 2 ликовни критичари во два дневни лис-

очебијно гневна на некои аспекти на ликовната клима во единствениот ликовен центар на САД, Љујорк, таа со воодушевување зборува дека „најдобра работа во Европа е тоа што постојат повеќе ликовни центри“.

Сара Шерман, која довечера во 18 часот во Работничкиот дом ќе изложи триесетина масла и литографии во боја — за одделни добива и по 1000 долари — со нескриена радост вели дека во ноември ќе замине за Советскиот Сојуз каде очекува да види и повозбудливи работи отколку што се ремекделата на големите сликари...

Г. П.

„Социјално ангажираната сликарка која се развива во Италија со изразито критички усмерено фигуративно сликарство што почнала да го „учи“ под влијание на Пикасо“ — неусилено беседува додека фотокамерата мирно ѝ виси на гради.

Вели дека втора професија ѝ е индустриско дизајнирање — „само 1 отсто од сликарите во САД живеат од своите слики“, и дека имала многу среќа во почетокот;

— Лутето не очекуваат жена да може да биде добар и сериозен уметник но мене ме прифатија така и така остана.